2002

Lourdes

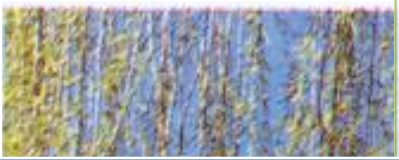

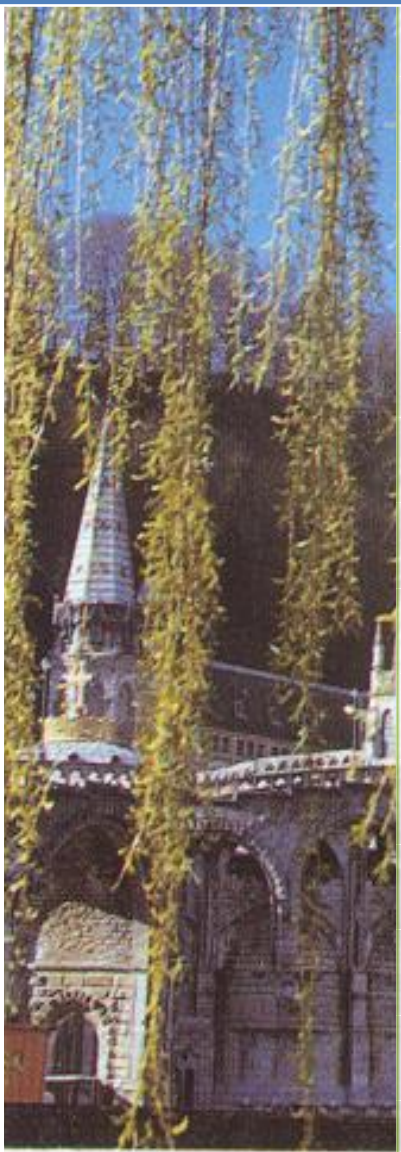

Op bedevaart naar Lourdes

Opgetekend door Piet Bouw

20 september 2002

Lourdes

Inhoud

Vertrek uit Erp....3
Het vliegen....3
Hotel de Imperial....4
De Heiligdommen....5
Het programma....6
Excursie dag....6
Naar de Pyreneeën....6
Eucharistieviering bij de Grot....8
Viering met handoplegging....9
Pastoor....9
Slotviering....10
Terugreis....12
Naslagwerk....13
V N B Nationale Bedevaarten....13
Pelgrimsboek....13
Lourdes 2002 Levend water....13
Rondleiding Lourdes Geboortehuis....13
Cachot....13
Begraafplaats ouders....13
Bezoek Musee du Gemmal....13
Bernadettemuseum....13
Beeldenmuseum....13
Accueil....13

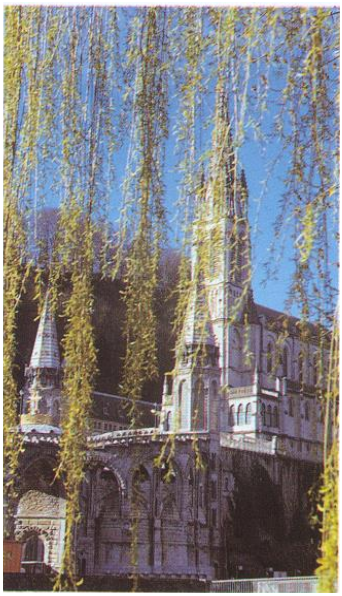

Vertrek uit Erp
Na een intensieve voorbereiding start een Peugeot bij huize Bouw op vrijdag 20 september 2002 om 10.00 uur stipt. File in Son. Hier hebben de geleerden 25 jaar geleden de brug vernieuwd, toen files en nu nog files. “Als we het maar op tijd halen.” Geen paniek is het advies van mijn buurmeisje. We rijden met mijn dochter Arianne, kleinkind Sanne, mijn vrouw Nellie en ik. Het buurmeisje chauffeurt.
Ruimschoots op tijd zijn we op Eindhoven Airport. Toch maar gemakkelijk dat we er in de regio Brabant een eigen vliegveld op na kunnen houden.
We ontmoeten voor het eerst onze reismetgezellen; mensen in rolstoelen, zieken en gezonden uit het hele land en begeleiders(ters). An is er bij, een oude bekende en zus van mijn vriend uit Erp.

Het vliegen
Op naar het vliegtuig. We gaan met een viermotorige superjet van onze zuiderburen.
Sanne zwaait ons uit tot het puntje in de lucht in het niets is verdwenen en pinkt een traantje weg.

In het vliegtuig wordt het V N B programma uitgereikt van de 6 dagen die we in Lourdes gaan vertoeven. Een alleraardige begeleidster stelt zich aan ons voor. Dan is er koffie en door de ruitjes heen zie ik met mijn geodetische kennis al snel Parijs liggen. Volgens Nellie kan ik dat onmogelijk weten. Grappig meldt de intercom in het Bels; “ jawel zulle, we vliegen boven Parijs”. Einde discussie. De wonderen zijn de wereld niet uit.
De stewardessen sjouwen met een eerste klasse diner door de smalle ruimte. Ze zijn ook van Belse origine met weggemoffelde (doorzichtige) Sabena kleding. De dames en het eten zien er goed uit. Smakelijk eten.
Dan begint mij een lichtje te branden; het vliegtuig en de bemanning komen uit het recente faillissement van de Sabena; als dat maar goed gaat. Gelukkig is het een vrij nieuw viermotorig toestel. Is er enige reserve in de motoren. Geen twijfels.
Als ze nu maar opletten met kruisen van andere vliegroutes boven Frankrijk.
Dit ging onlangs nog mis, volgens de krant. Maar voor ik het weet zegt een Bels stemmeke; “Tarbes, de riemen vast maken, we gaan landen”. Even later applaudisseert iedereen. Blij toe.

Hotel de Imperial

Een half uurtje bus en met onze persoonlijke begeleidster op naar het eerste klasse Hotel de Imperial. Een mens mag wel eens wat hebben. Het ziet er allemaal keurig uit. Chambre sept cent quatre. Mijn Frans levert de juiste sleutel. We gaan ons installeren, de kamer inrichten en rusten en om 18.30 uur begint het ontvangstdiner. Een

Rotterdammer schuift aan onze tafel aan. Hij heeft verstand van zaken en gaat voor de zoveelste keer Lourdes ontdekken.
Hij en onze begeleidsters Maudy (en Jan) weten ons enthousiast te maken voor het hele programma van de Nationale Bedevaart.
Daar zijn we voor gekomen. En daar gaan we voor. Een vluchtige kennismaking.

De Heiligdommen

Om 19.30 uur een verkenningswandeling door Lourdes. Een eerste bezoek aan de Heiligdommen, zoals het Bedevaartoord heet. We moeten met vlugge blikken de honderden winkeltjes achter ons laten en komen in een parkachtige omgeving naast de Gave aan de voet van de Pyreneeën. Na deze Poort bestaat er een ander leven. Drukte en stilte tegelijk.
Daar is de Grot en de plaats waar Bernadette de verschijning van een Vrouwe heeft waargenomen. De Bronnen, waar eeuwenoud geneeskrachtig water uit de grot stroomt.
Levend water. We zien bijna te veel.
De Bovenbasiliek, de Crypte, de Rozenkranskerk en de Esplanade. Het standbeeld van de Heilige Gekroonde Maagd.
Daar is de Bernadette kerk en het Accueil; de plaats waar de zieken verzorgt worden. Iets verder de ondergrondse Pius X-basiliek waar vanavond de openingsviering wordt gehouden en zondag de Internationale Hoogmis. Over dit Lourdes had mijn moeder het altijd; dat vond ze

prachtig. En vervolgens zien we de poort van de uitgang van de Heiligdommen, waar die andere wereld is.

Het programma
Zie het Pelgrimsboekje
20.30 uur Openingsviering Pius X-basiliek

Excursie dag
Naar de Pyreneeën
Vandaag is het rustdag. Het programma biedt een dagje touringcar met belangstellenden van de ongeveer 750 Nederlanders die met ons samen in Lourdes verblijven. Meneer Eijkelenboom is met zijn vrouw vaker mee geweest en begeleid ons. Prachtige tocht, door de Pyreneeën voor de meeste niets nieuws, maar wij hebben nog nooit de Pyreneeën gezien. Wat wel, denk ik.
Oh ja, naar Sjaantje in Canada. En een hele tour door Amerika. We kunnen meepraten.
Col de Soulor & Pont d'Espange; De Mont de Aubisque of zoiets.
Voor ons zit een Minderbroeder met zijn oppas metgezel te filosoferen over het ontstaan van de bergen en de intrinsieke bewegingen in de massa. Hoogst interessante waarnemingen.
Ik let meer op de taal, die in de bus gesproken wordt. Volgens mij Achterhoeks of iets dergelijks. De meeste woorden verdwijnen in de mondholte voor ze er uit komen. Veel Twentenaren aan boord en een uitermate goede reisleider, die achteraf priester blijkt te zijn. Pastor in Twente. Gezellige mensen.

Hij kan het mooi vertellen. Zou mijn biechtvader mogen zijn. We hebben net niet Spanje in kunnen kijken, omdat dit aan de andere kant van de bergen lag.
Hier werden soms de hoopvolle joden in de oorlog de berg over geholpen en naar de vrijheid geloodst. Soms voor verschrikkelijke bedragen en soms direct in handen van de vijand, zegt
meneer Eijkelenboom. Verschrikkelijke herinneringen. Maar goed dat Lourdes bestaat.
We hebben pauze in een berghut, die aan een bergmeer ligt. Een bijbelse plek, bedenk ik achteraf.
Hier zie ik de oud wethouder van Grave met zijn rollator. Even babbelen. Dan gaan we met een stoeltjeslift bergopwaarts, om te voet terug te wandelen. Ontspannen rondkijken en terug.
In Lourdes gaan we na de maaltijd naar de stilte in de Heiligdommen. Geen stad kan ons bekoren. Wij willen de lichtprocessie nog een keer beleven. Nu van boven de basiliek.
Nellie gaat wat terug staan vanwege hoogtevrees. Maar we zien de pracht nu in volle glorie.
Alleen ertussen lopen geeft nog meer voldoening.
Terug naar het Hotel even bij de Italiaan aanlopen. Cappuccino en een broodje vreemde taal.
We komen tot de ontdekking, dat mijn taalkennis na 40 jaar ons weet te redden in nood. Niet meer en niet minder.
Eenmaal in bed lees ik in een heel stuk van de Oogst. Vragen, als hoe zou de burgemeester het maken, de gemeenteraad. de verkiezingen in Duitsland, de krant en de TV, geen van allen important We blijken dit schoon te kunnen missen .

Eucharistieviering bij de Grot

In de viering bij de Grot zijn alle Nederlandse bedevaartgangers bijeen voor gebeden van dankbaarheid en zegen. Hele bekende liederen klinken en weerkaatsen van de Grot.

Drinken aan de bron. Water, symbool van leven; van eeuwig leven. In de eerste lezing; Sla op die rots: er zal water uitstromen zodat die mensen kunnen drinken. In het Evangelie; wie van het water drinkt dat Ik hem zal geven, krijgt in eeuwigheid geen dorst meer.

De voorganger is Mgr Simonis, die een hartelijk woordje van bemoediging doet op deze wonderbaarlijke plek. In de openluchtmis aan de Grot heerst een waardige stilte en voorbijgangers die op weg zijn met hun kaarsen bewaren die stilte uit respect. Bernadette Soubirous, het meisje uit een arm gezin. Aan haar verschijnt de Dame in het wit. Que soy era immaculada councepciou; Ik ben de Onbevlekte Ontvangenis.

Bernadette die later zuster in Nevers wordt. De boodschap die O.L.Vrouw haar heeft toevertrouwd; bidden, boete doen, versterving, lijden voor de zondaars……..

De boodschap van Lourdes. Armoede, Gebed, Boetedoening – Bekering – Medelijden
De Grot
De rots, plaats waar men elkaar ontmoet
Het beeld van O. L. Vrouw
De bron en de baden
De kaarsen bij de grot
(Zie het Pelgrimsboekje.)

Viering met handoplegging

We gaan voor de middag naar de Bernadettekerk voor de handoplegging.
Naar de diepte gaan. Lourdes is onlosmakelijk verbonden met mensen, die pijn en verdriet hebben, die lijden. In de eerste lezing; Uit de diepte roep ik, Heer, luister naar mijn stem. In het Evangelie; Sta op, neem je bed op en loop. Op slag werd de man gezond. Hij nam zijn bed op en liep.
Na een indrukwekkende overweging van ons leven, bij vreugde en verdriet, beschouwingen die zijn weerga niet hebben volgt persoonlijk voor degene die willen de handoplegging.
Zieken, bedlegerende, rolstoelen, kale oudere en jonge mensen en gezonde mensen. Mensen nog aan toe. En na de persoonlijke handoplegging merk ik aan Nellie en mijzelf, dat na Lourdes er nooit een tijd zal zijn van voor Lourdes. Een plaats om een nieuw mens te worden.

Pastoor

Avonds komt de pastoor mee eten , net aan onze tafel. Wat een eer. Hij komt uit
‘s Hertogenbosch en is pastoor in Lithooijen en Tefelen.
Daar woont toevallig een oud buurmeisje, waarvan de dochter alweer in Erp woont.
De pastoor kent het buurmeisje en haar man. Goede mensen. In Erp wonen alleen goede mensen, zeg ik altijd. De slechte zijn altijd door anderen slecht gemaakt, Hij kent Boerdonk, een plaatsje bij Erp, nog van vroeger. Bijna werden we familie.

Na de maaltijd is er ruimte voor een persoonlijk gesprek. De pastoor zegent de kleine herinneringen; beeldjes, de stralende Maria en kruisjes, die we voor de kinderen hebben meegenomen. Heel persoonlijk. Wat een fijn mens.
Meneer Eijkelenboom wil nog niet naar zijn kamer en doet het voorstel een kopje te nuttigen in het hotel restaurant. Goedgekeurd, het is de laatste avond.
Van het een komt het ander en verschillende personen haken aan. Gezelschap uit Oss en Gilze Een kopje koffie, een wijntje, een rondje. Twee rondjes spraakwater, wijn en de verhaaltjes breken los. Dat doet de emotie denk ik nuchter. Maar de praatjes kunnen nauwelijks het daglicht verdragen. Maudy komt binnen en meteen is er andere praat. Ze heeft de nieuwe jas op advies van kleur geruild. Verder nog een gesprek met een organisatiemedewerker. Leuk.
Na dit soort ontmoetingen is De Oogst van Stein Streuvels een welkome afleiding, Diep in de nacht leg ik het boek terzijde. Het is uit.
De volgende morgen na het ontbijt moeten we om 9.00 uur de koffers naar beneden zetten.

Slotviering

In de slotviering veel aandacht voor de fijne belevenissen van de voorbije dagen en een voorspoedige reis en thuiskomst.
Water meenemen naar huis.
In de eerste lezing; De Heer is mijn herder, niets kom ik te kort; Hij laat mij weiden op groene velden. Hij brengt

mij aan water, waar ik kan rusten, hij geeft mij weer frisse moed.
In het Evangelie; Voorwaar ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor de geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan.

We hebben voor U gebeden, zoals een opschrift luidt.
Voor alle kinderen en kleinkinderen,
Voor opa, ooms en tantes. Voor ieder, die ons dierbaar is, levenden en overledenen.
Gezongen en gebeden. Ave, Ave, Ave Maria……..Ave…….Maria.

De voorbereidingen voor de terugreis worden in gang gezet. We bezoeken nog een glasmuseum; Musee du Gemmail en meneer Eijkelenboom laat mij even kennismaken met het bovenliggend Bernadette museum. De zaal van het doopsel van Bernadette, de kinderjaren, de verschijningen, na de verschijningen, de uitbouw van Lourdes en de zaal der symbolen. Allen zeer de moeite waard. Met dank.

Dan volgt nog een beeldenmuseum met alle heiligenbeelden, die ik vroeger in vele boerderijen in onze streek heb gezien. Ze zijn er nog in Lourdes.
De bus wordt ingeladen we vertrekken naar het vliegveld. Een blik naar de heiligdommen, de kerk en nog een blik, tot een grote berg het beeld aan ons ontrekt. Hier gaan wij bij leven en welzijn naar terug. Geen wonder, dat vele bekenden 3, 5, 25 maal en meer naar Lourdes toe gaan.

Terugreis

Op het vliegtuig wachten ons nauwelijks verassingen. De belzen zijn terug, met de viermotorige superjet. Dit geeft vertrouwen. We stijgen…..stijgen en stijgen. De landerijen worden altoos kleiner de auto's verdwijnen, dan de dorpen, de steden, het landschap en de rivieren.. Nog een stukje Frankrijk is zichtbaar en dan gaan we door een wolkendeken. De zon staat haaks en fel op mijn waarnemingspost. Niks meer te zien, dan de wonderlijke mooie wolkendeken, die schittert als ware het kristal en sneeuw tegelijk.

De Belse jongedames, nog altijd met weggemoffeld Sabena kledij vragen vriendelijk naar onze wensen. Het eerste klasse dineetje volgt en voor ik Parijs ook maar zou kunnen zien klinkt het aan boord; riemen vast. Even dacht ik nog aan gevaar vanwege een kruisend vliegtuig, maar dat zat minstens een kilometer hoger dan wij. Dat kan ik zo wel zien. Enfin.

De afdaling is begonnen. Langdurig zitten we in de wolken. Dan op onze hoede, het zicht breekt door. Waar zitten we.

Ik denk in de buurt van Borkel en Schaft of Valkenswaard. Of een andere plek.

Dan zie ik Eindhoven met een kanaal erdoorheen. Kan Eindhoven niet zijn geweest zie ik pas in Beek en Donk. Duidelijk. De aanvliegroute naar Eindhoven Airport. Nu volgt bekend terrein of toch niet, het gaat steeds vlugger. De wielen raken de grond. Zekerheid en iedereen begint weer te klappen.

De deuren gaan open en ver weg zwaaien onze kleinkinderen al een tijdje lang, zeggen mijn dochter Margret en schoonzoon John.

En als we wat dichter naderen zien we de blijdschap van onze kienekes; Manon en Linde.
En pinken een traantje weg.
En het kieneke aaide en zwaaide en knuffelde……..
Tot de auto met particulier chauffeur de oprit in Erp opreed.

“Opa, Oma …..……,Opa , Oma ……..”
En dit maakt een mens diep gelukkig.

Naslagwerk

V N B Nationale Bedevaarten
Pelgrimsboek
Lourdes 2002 Levend water
Rondleiding Lourdes Geboortehuis
Cachot
Begraafplaats ouders
Bezoek Musee du Gemmal
Bernadettemuseum
Beeldenmuseum
Accueil